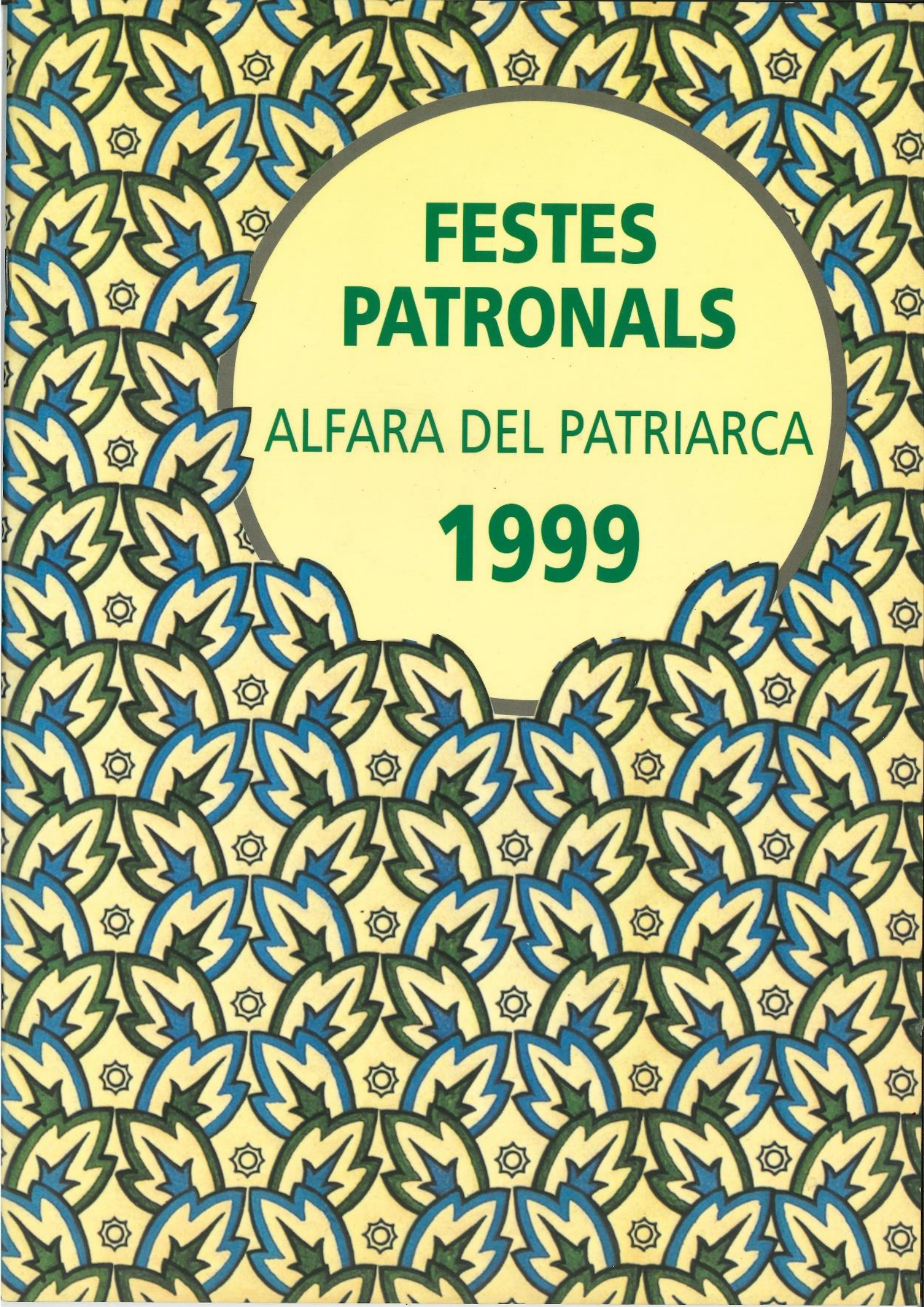

FESTES PATRONALS

ALFARA DEL PATRIARCA

1999

AJUNTAMENT D'ALFARA DEL PATRIARCA
Plaça de Sant Joan de Ribera, 4
46115 - ALFARA DEL PATRIARCA
Telèfon 96 139 19 46
Fax 96 139 56 61
e.mail: apatriarca@gva.es

CORPORACIÓ MUNICIPAL

Alcalde
ENRIC M. CUÑAT SESÉ

Comissió de Govern
Juan Gabriel Sepúlveda Muñoz
Amador García Aparicio

Regidors
Vicente Segura Bailach
Manuel Cobacho Osuna
Francisco Peris López
Juan Antonio Castelló Gamón
José Boch Borrás
María Asunción Martí Fernández
Máximo Alandes Albiach
Jaime Doménech Granell

Secretari
Ricardo Peinado González

Telèfons d'Interés

Policia Local	607 903 901
Guardia Civil	96 139 12 18
Centre de Salut	96 139 44 12
Centre d'Urgències	96 130 00 53
Farmàcia R. Valls	96 139 43 74
C. P. Sant Joan de Ribera	96 139 31 67
C. C. Ramón y Cajal	96 139 09 29

Salutació

Solem privilegiar les festes, la forma de celebrar-les, com un dels elements que configura la cultura d'un poble. I, potser, ho fem amb alguna raó ja que la festa és un moment especial en la vida dels pobles, on s'arreglen costums i tradicions i on s'expressen valors compartits.

Per això, les festes patronals manifesten la continuació d'un poble, el nostre, que concreta cada any, tots els anys, al mig del mes d'agost, interromp els treballs, antigament en el secà, en l'horta, hui en fàbriques i oficines, per reconèixer i donar gràcies per tot el que s'ha obtingut al llarg de l'any i fer projectes i promesses de millora per al futur. I fem la festa, com sempre, amb mises i procesons dels sants patrons, amb traques i música, amb jocs i balls, amb dinars i dolços, amb vestits nous. Fem i tornem a fer el que els nostres avantpassats feren i, en esta roda, mantenim l'identitat com a poble.

Les festes son també ocasió de convivència, d'esforç col·lectiu i altruista de clavaries i associacions que ofereixen tot el seu treball d'un any per a que tots junts disfrutem i participem en les celebracions.

I cada grup va fent innovacions i creant noves formes de fer festa més adequades al sentir dels temps d'ara. La festa de Sant Bertomeu o de San Joan ja no són, només, la festa dels homens, el rock s'afegix al pasdoble o el fútbol-sala a la pilota. Per cert ¿qui farà la festa de Santa Bàrbara quan ja no hi haja mili obligatòria?

Tradició i innovació per celebrar la nostra història i el nostre futur en convivència.

Bones festes a tots.

ENRIC M. CUÑAT SESÉ
Alcalde

Pare nostre, fills en el fill

Una vegada feta la divisió entre assedegats i satisfets observem que, entre els assedegats hi ha diferents nivells de profunditat; de vegades la set profunda resta oculta als ulls del propi assedegat. Quan la dona de Samaria anava al pou cercant aigua per acabar amb la set dels seus llavis, es va trobar amb Jesús que li descobrí la set del cor: set d'una vida més plena d'amor, pau, justícia, set d'un altre sentit de la vida, set que es pot transformar en por, davant del patiment, davant de la mort. On es pot acudir aleshores? *Davant de qui anirem Senyor, - deia Sant Pere- si tan sols tu tens paraules de vida eterna?*

És curiós que quan hem descobert que Ell pot acabar amb la nostra set, ens creix una set distinta: set d'aprofundir més en el coneixement de la seua persona, de les seues paraules i de les seues obres. Si no sentim eixa set de Jesucrist, si Jesús no ocupa el lloc central de la nostra vida, no tenim solució, encara que aprenguérem a dir de memòria que Jesucrist és la solució de tots els nostres problemes.

El sentit de la festa cristiana no és altre que celebrar la salvació, el coneixement del Pare. Jesús vingué a dir-nos això: *que Déu és el nostre pare*. En això consisteix la nostra salvació.

Com haurà de viure una persona que té a Déu com a Pare i que per tant és fill del Pare? Una forma d'averiguar-ho serà pendrer l'Oració de Jesús, i al fill del Pare Nostre que ens va ensenyar a pregar, anar veient si la nostra vida encaixa. ¿Podré dir de veritat PARE NOSTRE si els altres no m'importen gens o més bé poca cosa? ¿Com dir SANTIFICAT SIGA EL TEU NOM que significa que jo he de deixar que Déu em santifique, que done lluentor al seu nom en la meua vida, si no m'esforce en que el meu projecte i el de Déu coincideixen? Veurem que l'únic que pot pregar BÉ el Pare Nostre és Jesús. Per tant li hauré de demanar que ens ensenye a ser fills del Pare.

Hauré de copiar d'Ell les seues actituds al llarg de la seua vida: la Santíssima Verge i els Sants en honor dels quals celebrem les festes no van fer una altra cosa que guardar dins del seu cor i meditar tot el que deia i feia Jesús.

1.- No sabeu que jo havia d'estar a la casa del meu Pare? El que el Pare vulga, per damunt de tot; davant del que vulga el Pare, TOT ha de passar a segon pla.

2.- Eixa ànsia, eixe afany de fer la voluntat del Pare que li diu a rebutjar plenament a l'enemic que li proposa camins de prestigi, de poder, i d'adoració als ídols d'aquest

*Bueno es saber que los vasos
nos sirven para beber
lo malo es que no sabemos
para qué sirve la sed.*

(A. Machado)

món. Aquests no són els meus camins; els meus camins són d'entregament, servici, passar desapercebut, amor sense bombo i platerets.

3.- Açò exigeix renúncia. Com diuen els versos populars:

*No se puede fabricar aceite sin estrujar,
ni se puede hacer vino sin la uva pisar.*

4.- Donat que ací estem de pas, no en pàtria sinó en exili com ens diu Sant Pau, si aquest món és un pelegrinatge la nostra verdadera casa no és ací. Encara que hi ha tanta gent interessada d'amagar i ignorar la mort, hem de donar testimoni amb la nostra paraula i amb el nostre estil de vida que hem vingut de Déu, hem vingut del Pare i anem al Pare. Per tant, seria bo (ens diu el Sant Pare Joan Pau II) que conreàrem eixa ànsia de voler tornar a casa.

Aquests serien els quatre aspectes que hem de copiar del Fill més encantador que ha tingut el Pare, que és Jesucrist.

Quan a Sant Francesc li entrà la folia de voler viure com verdader fill de Déu a semblança del Fill, pensà: Si Déu és pare, el nostre Déu és pare dels leprosos, dels malalts, dels que sofreixen, i dels pobres. Li va parèixer normal repartir les sedes i velluts del negoci i va dir: *JA no seré més fill de Pere Bernardone, sinó que d'ara endavant podré dir PARE NOSTRE QUE ESTÀS AL CEL*. Vulga Déu que nosaltres no arribem a saber dir una altra cosa que el PARE NOSTRE; però traient-li totes les conseqüències. Amb només entendre i viure el PARE NOSTRE serà suficient per fer-nos sants en lloc de cremar, com deixalles, la vida que hem rebut de Déu.

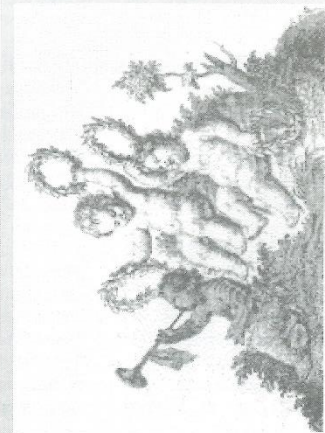
Diu un cant popular:

*Fins la llenya del mont
té la seua separació:
una serveix per a fer sants
l'altra per a fer carbó.*

¿Volem que la llenya de la nostra vida servisca per a fer sants, fills de Déu, o només aprofitar per ser llançats al foc com a deixalla? La resposta depèn de nosaltres. Com diu Sant Agustí: *Déu que et creà sense tu no et podrà salvar sense tu.*

ÁLVARO MARTÍNEZ SORIANO
Rector

Programa de festes

Programa de festes patronals 1999

Festa de la Mare de Déu d'Agost

Día 14, Dissabte

18:00 hores. Passacarrer amb alfàbegues per la població. Després orxata i fartons.
19:30 hores. 1er. partit del Trofeu Triangular de futbol. Organitzat pel C.D Alfarense.
20:00 hores. S'inicien les 24 hores de futbol-Sala. Tradicional competició organitzada pels fusters i les festeres joves.

Día 15, DIUMENGE

14:00 hores. Despertà
19:00 hores. Final de les 24 hores de futbol.
20:00 hores. Missa solemne de l'Assumpció de la Mare de Déu cantada per la Coral Juan de Ribera.
21:00 hores. Solemne processó de la Mare de Déu.

Festa dels Majors

Día 17, DIMARTS

11:00 hores. Celebració cristiana d'acció de gràcies per la vida. Missa i sacrament del confort de malalts.
20:00 hores. Inauguració de l'exposició de fotografia de Javier Català i Pilar Beltrán, del cicle expositiu del Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana, La Llum Incerta (Fronteres de la fotografia).
20:30 hores. Berenar als Jardins de l'Ajuntament organitzat per l'Ajuntament i la Unió Democràtica de Jubilats i Pensionistes amb la participació dels fusters joves i associacions del poble.

Día 18, DIMECRES

24:00 hores. 3 vaques i un bou embolat, pels carrers del poble.
24:00 hores. Als jardins municipals Nit de Rock organitzada pels clavaris de Santa Bàrbara i les Filles de Maria.

Dia de la Penya Taurina

Día 19, DIJOUS

18:00 hores. Passacarrer amb la xaranga d'Onda i els membres de la Comissió
18:30 hores. Baixada dels caixons tirats per cavalleries de Poble Nou. Obrirà la desfilada l'Associació Equestre de la Quadra Boquera de Benifaraig.
19:00 hores. Bous de carrer. 5 vaques i desencaixonà d'un bou de D^a. Mercedes Pérez Tabernero de Salamanca.
24:30 hores. 2 bous embolats: Viola de Hnos. Machancoses i un altre de la ramaderia de Salamanca.

Festa de Sant Vicent

Día 20, DIVENDRES

13:00 hores. Volteig de campanes anunciant la Festa de Sant Vicent.
21:00 hores. Trasllat de la imatge de Sant Vicent des de l'església a casa de la claviressa major acompanyada per la banda Agrupació Musical d'Alfara.
23:00 hores. Concert de festes amb l'actuació de les bandes de música Agrupació Musical d'Alfara i de la Societat Musical de Nàquera.

Día 21, DISSABTE

08:00 hores. Despertà amb música i trons.
11:00 hores. Al Poliesportiu Municipal es montarà un parc infantil patrocinat pels clavaris de Santa Bàrbara i les Filles de Maria.
13:00 hores. Volteig de campanes per anunciar la festa de la Mare de Déu del Rosari.
19:00 hores. Recollida de clavaris i claviresses per al trasllat de la imatge de Sant Vicent a l'església parroquial.
19:30 hores. 2ón. Partit del Trofeu Triangular de Futbol.
20:00 hores. Missa cantada per la rondalla de Sant Bertomeu. Després es realitzarà el sorteig d'una imatge de Sant Vicent entre els inscrits a la cofraria.
21:00 hores. Processó de Sant Vicent i, en acabar, focs d'artifici.
22:00 hores. Trasllat de la Mare de Déu del Rosari des de l'església a casa del clavari major D.Higinio Marqués.
24:00 hores. Al carrer de la Nòria espectacle de "Play-back" amb fusters i festeres.

Festa de la Mare de Déu del Rosari

Día 22, DIUMENGE

06.00 hores. Cant de l'Aurora.
10:00 hores. Amb motiu de les festes locals, la Societat de Caçadors celebrarà un concurs de Tir de Colom a la Serra Llarga del Puig.
10:30 hores. Trasllat de la imatge de la Mare de Déu a l'església parroquial acompanyada pels clavaris i la banda de música de l'Agrupació Musical d'Alfara.
11:00 hores. Santa Missa cantada per la Rondalla de San Bartolomé.
14:00 hores. Mascletà pels carrers a càrrec de la Pirotècnia Caballer de Montcada.
19:30 hores. Cercavila de gegants i cabuts amb Els Xirimiters de Castelló de la Ribera. Patrocinen: l'Ajuntament i el SARC de la Diputació de València.
21:00 hores. Solemne processó en honor de la Mare de Déu del Rosari. En acabar, focs d'artifici.

Festa de les Filles de Maria

Día 23, DILLUNS

05:00 hores. Cant de l'Aurora.
10:30 hores. Cercavila pels carrers de la població per arreplegar la claviressa amb l'acompanyament de l'Agrupació Musical d'Alfara del Patriarca.
11:30 hores. Solemne missa de l'Immaculada Concepció cantada per la Rondalla Parroquial San Bartolomé.
13:00 hores. Volteig general de campanes anunciant la festa del Sant Patró.
20:15 hores. Arreplegada de les claviresses.
21:00 hores. Solemne processó de l'Immaculada Concepció i, a continuació, Castell de Focs d'artifici a càrrec de la Pirotècnia Caballer de Montcada.
22:00 hores. Trasllat de la imatge de Sant Bertomeu pels carrers de la població fins al domicili del Clavari Major acompanyats pels tradicionals coets de focs d'artifici i per la banda de música Agrupació Musical d'Alfara.
24.00 hores. Gran disco-mòbil als jardins de l'Ajuntament. Es repartirà cervesa per a tots els assistents.

Festa de Sant Bertomeu

Día 24, DIMARTS

08:00 hores.

11:00 hores.

14:35 hores.

21:00 hores.

22:00 hores.

22:15 hores.

23:00 hores.

Gran "despertà". Els clavaris anunciaran la festa del Sant Patró despertant als veïns amb gran quantitat de masclets i carcasses.
 Recollida dels clavaris i cercavila fins l'església. Tot seguit Santa Missa cantada per la coral Joan de Ribera.
 Mascletà a càrrec de la pirotècnia Caballer de Montcada.
 Solemne processó.
 Es farà una tortilla (truita) de creïlla gegant.
 Trasllet de la imatge de Santa Bàrbara des de l'església fins a la casa del clavari major.
 Sopar espectacle a la Plaça i amb els més prestigiosos artistes del moment. Es repartiran entrepans de tortilla i beguda.
 - Per a sopar cal apuntar-se els dies 18, 19 i 20 d'agost de 19:00 a 21:00 hores en el parc de D.Emilio.

Festa de Santa Bàrbara

Día 25, DIMECRES

07:30 hores.

10:45 hores

11:30 hores

13:00 hores

14:30 hores

20:00 hores

21:00 hores

24:00 hores

Despertà
 Passacarrer, amb la Banda de Musica, traslladant la imatge de Santa Bàrbara a l'església.
 Missa solemne.
 Volteig general de campanes anunciant la festa de San Joan de Ribera
 Mascletà
 Recollida dels clavaris i passacarrers
 Processó de Santa Bàrbara
 Disco-Mòbil als Jardins Municipals de l'Ajuntament amb repartiment de cervesa i entrega dels trofeus de les 24 hores de Futbol-Sala.

Festa de Sant Joan de Ribera

Día 26, DIJOUS

07:00 hores.

11:00 hores.

18:00 hores.

21:00 hores.

21:30 hores.

Despertà
 Santa Missa.
 Gran Cabalgata, amb la participació de totes les festes
 Recollida dels clavaris i passacarrer de tots els festers des de la casa del clavari major de San Joan de Ribera
 Solemne processó.

Día 28, DISSABTE

19:30 hores.

Final del Trofeu Triangular de Futbol.

NOTA: Es fa saber que durant les disparades, els carrers per on passa la traca tenen la consideració de zona de focs i deuen estar lliures de vehicles

Clavariesses

Mare de Déu d'Agost

CLAVARIESA MAJOR:

Lolita Pastor Marqués

CLAVARIESES:

Amparo Camps Blasco
 Patrocinio Martínez Cabo
 Aurelia Doménech Martí
 Concha Rodríguez Palanca
 Lolita Casaña León
 M^a. Teresa Ros Orts
 Rosario Inglés Llorens
 Ascensión Fernández Puerta
 Josefa Callejas Nieto
 Dolores Albiach Perales
 Encarna Gómez Moreno
 Rosario Martínez Requena

Adelaida Rodríguez Bellido
 Concha García Pascual
 Antonia Ortega Armenteros
 Azucena Blasco Juberías
 Josefa Ros Romero
 Consuelo Company Noguera
 M^a. Luisa Palacios Trujillo
 Amparo Marco Rosell
 Pilar Tembleque Armiño
 Amparo Baya Fuster
 Rafaela Ortiz Boira
 Gloria Ruiz

Festers de Sant Vicent Ferrer

Clavariesa Major:

Paola Andrea Ferrer Ferrer

Clavaris i clavariesses:

Ramón Bailach Cruz
M^a. Angeles Bayarri Ros
Josep Boix Lluna
Elena Civera Sanfèlix
Rubén Martín Penalva
Yolanda Martín Regidor
Javier Mas Cabo
Isidro Navarro Bueno

Joan Palau Casaña
Lorena Quevedo Morte
Manolo Regidor González
Blanca Sanfèlix Pastor
José Javier Soriano Pascual
Pedro Torres Sanfrancisco
Rubén Ubach Molins

Clavaris de la Mare de Déu del Rosari

Clavari Major:

Higinio Marqués Lloris

Clavaris /clavariesses:

Ana Marqués Mora
Màxim Alandes Albiach
Amparo Épila Valls
Javier Català Épila
Ricardo Català Ibàñez
Francisco Català Ibàñez
Manuel Cabo Olmo
Manuel Marqués Ricós
Enrique Sànchez Sanblàs

Bartolomé Marqués Palanca
Jose Antonio Jiménez Rodríguez
Domingo Romero Serra
Javier Gumbau Navarro
Carlos Martínez Siruela
José Cataluña Sanmiguel
Doroteo De Campos Martin
José Trencó Gil

Filles de Maria

Ana Palau Puchol
Loli Carrasco Morón
Amparo Chapa Rosalén

Loli Latorre Molano
Rosa Sánchez Domènech
M^a. Angeles Sanfrancisco Gallego

Clavaris de Sant Bartomeu

Joaquim Gisbert
Salvador Esteban
Jaume Domènech
Manuel Herrero
Francisco Martí
Vicente Puchades
Vicente Bondia

Víctor Ibáñez
Federico Minguet
Tomás Hernández
Pere Estellés
Vicente Palau
José Sueza
Enrique Faulí

Ramón Ferrer
Luis Palomar
José Estellés
Alberto Ros
Jaume Casàns
Jose R. Contell

Clavaris de Santa Bàrbara

Angel Tomás Ros
 Jose Manuel Taroncher Ballester
 Jose Manuel Giner Ruiz
 Joaquin Gisbert Prosper
 Jesus Abad Ferrer
 Carles Català Murillo
 Sergio García Sánchez
 Alfonso Adan Gómez
 Vicente Angel Lluna Girón
 Vicente Miralles Camps
 Pedro José Bosch Gómez
 Fernando Miñarro Chapa
 José Luis Alfonso Martínez

Raul Camps Ros
 Francisco Sotero Valencia Paris
 Josep Manuel Carrasco Moron
 Jose Manuel Bosch Hernández
 Alejandro Greses Huerta
 Miguel Amador García
 Javier Palanca Odena
 Óscar Marques Auñón
 Fèlix Peinado Hernández
 Javier Odena Jiménez
 Salvador Solaz Ortega
 José Manuel Torrijos Ros
 Raúl Giner Camps

Clavaris de Sant Joan de Ribera

Clavari Major:
 Francisco Sorní

Clavaris:

Ignacio Sorní
 Isidro Lluesma
 Daniel Bagues
 Vicente Santamalia
 Salvador Chiralt
 José Bosch
 Juan Castelló

Vicente Lluna
 José Trencó
 Francisco Baylach
 François Trencó
 Vicente Domènech
 Carlos Chapa

Salutació del president de la Penya Taurina

Estimats Alfarers i Alfareres:

Pareix que fou l'altre dia i, quan ens n'hem adonat, la Penya ha complit 20 anys. Un 19 de Maig del 1979, un grup d'amics decidírem montar aquesta penya, aleshores Alfara era un poble amb molta tradició de bous, motiu suficient per fundar aquesta penya.

En el moment que es va fundar, el president fou D. Jesús Igual Mariner, el qual va estar al front d'aquesta des de la data fins l'any 1980. Continua en el càrrec D. Vicente Guillem Camps, que va presidir la penya fins el 1984. L'any 1985 es feu càrrec de la penya D. Francisco Mas Marqués fins el 1986. L'any 1986 començà la meua primera etapa com a president, que va durar 2 anys. En 1998 repetí D. Francisco Mas Marqués. Des del 1990 fins el 1991 el president fou D. Rafael Gasent Ibàñez. I des d'aleshores fins aquest any he tingut el privilegi de ser jo el president, amb gran esforç i sacrifici. Agrair des d'ací a tots els penyistes que fins ara m'han ajudat en la presidència.

M'agradaria comentar algun dels molts problemes que aquesta penya ha hagut de superar per subsistir fins el dia de hui, ja que en aquest poble hi ha molta gent que tan sols s'enrecorda de nosaltres en la festa de Sant Antoni Abat; o els problemes que ens eixien cada vegada que volíem montar la plaça de bous, com un any que inclús es replegaren signatures per interrompre el muntatge d'aquesta. Tanmateix, aquesta gent és només una minoria. Voldria donar les gràcies a la major part del poble que ens recolza, i molt especialment a l'Ajuntament i a les empreses, sense les quals aquesta penya no hauria sobreviscut fins el dia de hui.

També dir, després dels rumors sobre la creació d'una altra penya, que nosaltres en tot moment recolzarem aquesta iniciativa i col·laborarem amb ells en tot el possible.

Ja sense més i per finalitzar, esperant no haver ofès ningú, la Penya Taurina Alfarera els desitja unes bones festes Taurines i Patronals. Moltes gràcies i una salutació.

D. Salvador Sansilvestre Marqués
President de la Penya Taurina.

Vida
associativa

Què prop hem estat!

Agraïm, una vegada més, l'ajuntament que ens dona l'oportunitat de dirigir-nos al poble d'Alfara del Patriarca aprofitant la proximitat de les festes patronals d'enguany. I ho fem amb l'enorme satisfacció pel suport i la col.laboració que estem tenint any rere any i que la temporada que s'inicia en setembre serà la quarta des de la fundació del nostre equip de futbol.

En estos quatre anys hi ha hagut de tot. El primer any, en 2a Regional, vàrem adquirir l'experiència necessària per a consolidar el club. El 2ón any vàrem ser els campions de 2a Regional i logràrem l'ascens a Primera, categoria en la qual militàrem la darrera temporada i on quedàrem en 2ón. lloc de la classificació. Tant sols dos punts ens faltaren per a poder pujar a Regional Preferent.

La Regional Preferent es un repte que tenim i haver estat a punt d'aconseguir-la ens dóna confiança. Estem segurs de que amb treball i dedicació, amb el suport del poble, dels seguidors de l'equip i la col.laboració de les firmes comercials i de les institucions, entre les quals, l'ajuntament, esta meta que ens hem marcat la podem oferir al poble d'Alfara del Patriarca, que és el just mereixedor del nostre sacrifici i dels triomfs que puga aportar este club.

Sols ens resta desitjar-vos que estes festes patronals que son les últimes del mil·leni les disfrutem tots amb la felicitat i sentit de la convivència que les caracteritzen.

Escola de Futbol Base

Des de la temporada 94/95 en que es posa en marxa l'Escola de Futbol Base, han anat augmentant el nombre d'alumnes en totes les categories. En aquest curs 98-99 han superat els cent.

En esta temporada han participat en competicions federades 2 equips Benjamins, 1 d'Aleví, 1 Infantil, 1 Cadet i 1 Jovenil, que en temporades anteriors no havíem tingut equip en aquesta categoria. En competició no federada, organitzada per les escoles de futbol que tenien aquesta categoria, 1 equip Pre-Benjamí, que ha quedat campió del seu grup.

Volem destacar que la labor de l'Escola de Futbol no és tan sols jugar al futbol per tindre bons futbolistes. El principal objectiu és que els xiquets i joves del nostre poble puguin realitzar una activitat

esportiva que els agrada, al mateix temps que formen el seu caràcter en l'esforç que suposa l'entrenament i la competició.

Des d'aquestes línies volem reconèixer l'esforç dels entrenadors i dels membres de la Junta Directiva, que amb la seua labor gratuïta fan possible el funcionament de l'Escola.

És important la labor dels pares, duent als xiquets quan es juguen els partits fora i assistint als partits a vore com juguen els seus fills. Pareix que s'esforcen més i juguen millor.

Volem aprofitar aquestes línies per donar les gràcies, en nom de la Junta Directiva, a totes les entitats i comerços que contribueixen al manteniment de l'Escola, però sobre tot a l'Ajuntament que ens dóna la major col.laboració.

Cinquanta anys a Alfara

Cinquanta anys, i sembla cahir!

Vaig conèixer Alfara del Patriarca, crec recordar que en 1946 o 47, per examinar uns jaciments de grava existents en el barranc del Carraixet.

Les obres del que seria el Seminari ja havien començat i no podia ni imaginar-me, en aquella

Posteriorment l'Acadèmia *Lepanto* passà a nomenar-se Col·legi *Ramon i Cajal*, en honor al nostre insigne premi Nobel de Medicina. El Col·legi ha estat ubicat en diversos punts fins el definitiu actual.

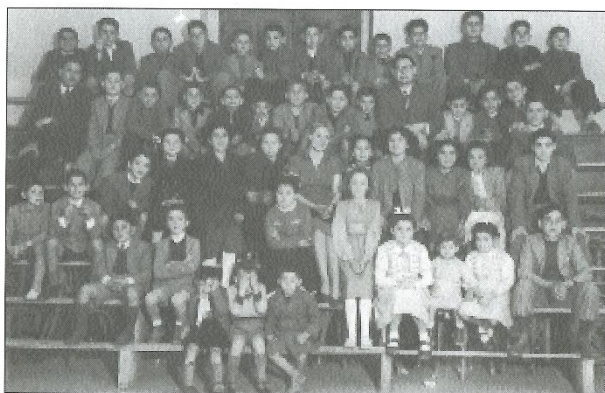
El proper curs 1999-2000 s'acompleixen 50 anys de la nostra arribada a Alfara, amb un gran bagatge d'il·lusions i esperances per

Amb motiu d'aquest aniversari anem a celebrar una gran festa, dins de la nostra modestia, a la que estan convidats tots els antics professors i alumnes que passaren per les aules del nostre Centre.

Mereixen el nostre agraïment tots aquells que confiaren en nosaltres, tant d'Alfara, com Moncada, Benifaraig, Benaixèver, Massarrojos i Vinalesa i, especialment, als actuals i antics professors que tant ens han ajudat en la labor educativa; als diversos components de l'A.P.A. (destacant la sense comparació Da. Maria Victoria Rodríguez), sense oblidar els components de les successives Junes Directives d'Alumnes. Igualment el nostre agraïment a les diverses autoritats municipals d'Alfara que sempre ens recolzaren, com el Sr. Santarrufina (q.e.p.d.), Adrià Carsí (ex alumne), D. Silvino Palau, D. Fernando Brosel (q.e.p.d.), etc. Especial menció mereix el nostre actual alcalde D. Enric Cuñat (ex professor del Centre), que ha estat l'únic que ha tingut la delicadesa de visitar-nos en alguns actes del Centre, i que pel seu caràcter dialogant i gran bagatge cultural, s'ha interessat pels nostres problemes, la qual cosa ha estat per a nosaltres una gran satisfacció.

No és freqüent que un centre de les característiques del nostre arribar als cinquanta anys, i puga celebrar les seues Noces d'Or i, per què no?, el nostre centenari. I que vostés ho vegem!

J. Otero

En el teatre, professors i alumnes de Lepanto

època, la importància que tindria aquest poble, al que tant dec i estimo, amb el seu bosquet de alts funerals entre les que destacava l'emblemàtica i característica ximeneia sinuosa, hui mutilada a causa del gegantí mos d'una de les immenses grues de la construcció.

I fou ací, en Alfara, on, només acabar la carrera, establiríem, la meua senyora i jo, la Acadèmia *Lepanto*, en el Teatre del carrer del Doctor Navarro, gentilment proporcionat per l'aleshores alcalde D. Santiago Santarrufina...

dedicar-nos al bell ofici de l'ensenyament. En aquest mig segle han ocorregut moltes, moltes coses en el nostre país i en el món, que han canviat els nostres costums i la nostra vida profundament, incluint l'ensenyament que ha sofert moltes modificacions i innovacions a les que hem procurat adaptar-nos, encara que sempre tenint com a referència la nostra primitiva concepció del que deu ser un ensenyament lliure, plural i democràtic, que tan bons resultats ens ha donat al llarg dels anys.

Des de l'escola, integració

L'any passat vam celebrar el cinquanté aniversari de la Proclamació dels Drets Humans; tot i sent un fet importantíssim, hem tingut ocasió de comprovar que de la proclamació a la consolidació com una realitat en totes les parts del món i per tothom és encara una utopia.

Dins de molt poc anem a acomiadar el segle XX; encetarem el tercer mil·lenni de l'era cristiana. Tot i semblant que el progrés de tot tipus ens ha instal·lat en una societat madura i segura, veiem que el segle que se'n va ens ha deixat més d'un centenar de guerres per tot arreu, veiem igualment que la tecnologia avança pel terreny de la destrucció, que s'hem acostumat a una absurda convivència entre la cultura de la democràcia i la cultura de la violència. Quan creïem que ja erem purament història els enfrontaments entre persones "sociabilitzades", hi tenim Algèria o Kosovo, o un poc més llunyà Ruanda, Irak, Sèrbia que ens han despertat del somni i ens han fet avergonyir-nos de les atrocitats que l'home es capaç de fer.

I ara, la integració.

Segur que tothom es proclama partidari de la integració: cap discriminació per raó de sexe, raça, de situació econòmica. Açò és integració passiva. L'autèntica implica molt més, no sols la proclamació, sino la consolidació de eixa igualtat; facilitats per a que tothom puga accedir a qualsevol lloc, treball o servici. És a dir, eliminació de barreres de tot tipus, arquitectòniques, culturals i, sobre tot, mentals.

Certament que la societat que anem consentint que se'ns impose és tot el contrari: dissenya un prototipus d'home i de dona, amb unes característiques físiques, econòmiques i de pensament a la que se'ns aboca; dissenya un tipus de jove que, a més a més d'escultural, haurà de ser un perfecte consumidor. Fins i tot dissenya un estil de família que cada dia troba amb més dificultat el seu fonament.

I amb aquesta realitat, té parlar d'integració? Evidentment!

Des del Col·legi parlem d'integració:

Perquè l'escola creu en la utopia.

Perquè l'escola no pot estar sotmesa al procés destructiu del consumisme.

Perquè l'escola ha de rebel·lar-se contra tot tipus d'injustícia, marginació i/o exclusió.

Perquè l'escola diu sí a les diferències però no a les desigualtats.

Perquè l'escola creu en la persona, tal com és, amb les seues possibilitats i les seues limitacions.

Perquè l'escola és i serà un nucli d'acceptació total on cada xiquet i cada xiqueta té un nom, una història, una família i un futur que apunta a la felicitat.

Perquè la realitat de l'escola suposa dia a dia el descobriment d'un món interior en els xiquets i les xiquetes que és una motivació per la lluita constant i desinteressada.

Perquè eixe xiquet a qui li costa entendre la història o les matemàtiques; aquella xiqueta que té un coeficient intel·lectual per baix del mínim; eixe adolescent amb una minisvalúa física; aquells germanets que tenen problemes familiars; aquella família que té un fill amb una deficiència mental... Tots ells són senzillament diferents com vosté ho és i intenten ser meravellosos com vosté intenta ser-ho. ¿o no?

Disfrutem d'unes festes plenes d'integració.

VICENT AMPLÉ

Director del Col·legi Públic San Juan de Ribera

Tyrius, Associació de mestresses de casa i consumidors

Amb ocasió de les festes patronals, tenim l'oportunitat de dirigir-nos a tots els i les alfareres per a donar a conèixer les activitats que hem realitzat durant el curs que acaba de finalitzar.

S'han fet tallers de cristall, bolillos, pintura en tela, frivolité i treballs amb vimet; tots els hem pogut realitzar gràcies a les ajudes de l'Ajuntament.

També hem tingut classes de ball de saló i hem organitzat alguns viatges.

Amb molt èxit férem, com en anys anteriors, la cuina de Nadal qu'agradà molt a les nostres sòcies.

On també ho passaren estupendament fou en el teatre que varem realitzar per al Dia Internacional de la Dona Treballadora

Volem aprofitar l'ocasió per a dir a totes les dones d'Alfara que les nostres portes sempre estaran obertes i desitgem a tots/es els/les alfarenses unes bones festes patronals.

LA JUNTA

En l'any de les persones majors

L'any 1999 fou declarat per l'O.N.U, ara fa quatre anys, com l'Any de les Persones Majors i d'Edad per a donar a conèixer un dels principals entrebancs socials amb els quals les societats més desenvolupades com la nostra es troben o trobaran d'ací a només unes dècades: l'envelliment progressiu de la població. Una qüestió que no s'hauria d'entendre llunyana perquè a Alfara d'una població de 2700 veïns prop de 500 superen els seixanta-cinc. Un bon pesic de ciutadans que forma part d'un dels grups socials més nombrosos i del qual es té menys consciència.

Segons s'estableix al *Plà d'Acció Internacional sobre la Gent Gran*, els Estats i les entitats públiques haurien de coordinar actuacions per a què la gent major puga desenvolupar-se en dignitat en la societat i no suposar un problema una vegada la jubilació ens fa superar la barrera del seixanta-cinc. Al Plà es donen multitud de consells que demanen als Estats membres la creació de sistemes de prestació per jubilació encara que es demana que la mateixa siga voluntària mentre la persona es trovi a gust. Igualment es demana als governs fer-se càrrec de la seua salut i necessitats i com establir plans que permeten als nostres vells tenir un lloc en la societat aprofitant la seua experiència i habilitats per a transmetre els valors culturals dels pobles.

ALFARA I ELS SEUS MAJORS

Des del Departament de Benestar Social de l'Ajuntament es duen a terme una sèrie d'iniciatives centrades sobretot en la gent major més necessitada. L'objectiu de l'Ajuntament durant els darrers anys ha sigut cobrir les mancances de la gent major i aconseguir mitjans per a l'oci creatiu d'aquells que un dia treballaren per als altres. En este sentit s'ha de tindre en compte que la base de tota relació social és la família i eixa és la primera instància on recórrer. No obstant la gent major també pateix un altre problema afegit: la soletat i la malaltia. Des de l'O.N.U es crida a l'associacionisme de la gent major i al voluntariat per a solucionar estes qüestions. Des de l'Ajuntament es tramiten ajudes per ocupar-se d'un familiar major que no té a qui recórrer. La Junta de la Llar dirigida per Vicent Gregori cada any prepara activitats lúdiques com ara balls, visites culturals o xerrades informatives sobre temes d'interès. Un bon exemple serà la Setmana Cultural de la Gent Major que enguany es celebrarà a la primera setmana de setembre.

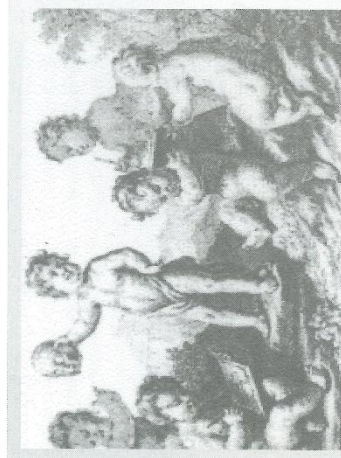
L'Ajuntament, per la seua banda, manté un programa d'ajuda a domicili per a l'atenció de prop de vint veïns d'avançada edat o amb discapacitats que no ténen l'autonomia pròpia per a cuidar-se d'ells mateixos. L'ajuda a domicili és un complement d'allò que tots necessitem: companyia i atenció. També es tramiten les ajudes per familiar a càrrec que alleugen les despeses que poden donar-se en la unitat familiar. També coordinen activitats durant tot l'any amb la Llar dels Jubilats al Saló Matilde Salvador, els jocs de taula o la gimnàstica de manteniment per a gent major que compta amb una vintena de participants i 7 anys d'experiència. Les dues últimes campanyes s'han destinat prop de 2 milions per a cobrir estes activitats i altres tipus de subvencions i ajuts a estos veïns.

REpte DE FUTUR

De tota manera hi ha molt per fer, així ho comenten tan des de l'Ajuntament com des de la Junta de la Llar. El Departament de Benestar Social, per exemple, s'ha proposat aconseguir un servei de tele-assistència en casos d'urgències que millore les atencions als prop de cinquanta veïns d'edat que viuen sols o ténen l'ajuda d'un familiar que no pot estar-se per ell tot el dia. L'envelliment de la població és un fet demostrat i d'ací a 45 anys la gent major constituirà més de mig milió de valencians segons fonts de la Generalitat. Unes dades que han de fer-nos reflexionar a tots perquè llavors els vells seran uns altres, tal vegada els ara joves. Per això seria bo aconseguir els objectius bàsics fixats per l'O.N.U en el marc de l'Any de la Gent Major i d'Edad: una salut i nutrició garantida, un habitatge adequat, tindre assegurats uns ingressos o una ocupació... En definitiva, gaudir del benestar social al que tots tenim dret. Però, sobretot, hauríem de compendre primer que res el problema que suposa, passar a l'acció només es pot fer quan siguem capaços d'entendre que parlem de veïns amb els quals compartim el fet de ser alfarers.

Mariló Ambou

Fuils literaris

400 Aniversari de la fundació del Convent de Sant Dídac d'Alcalà d'Alfara del Patriarca

Per a contribuir als actes de commemoració del CD aniversari de la Fundació del convent Franciscà de Sant Dídac d'Alcalà d'Alfara del Patriarca publiquem la segona part del treball del Cronista d'Alfara del Patriarca sobre dita efemèride.

El convent de Sant Dídac posseïa una església amb nou capelles i campanar.

Segons el llibre de les fundacions del convent de Sant Dídac el nom d'altars i capelles així com els seus titulars eren:

Sant Dídac

Comunió	Puríssima
Sant Francesc	Sant Antoni de Pàdua
Sant Miquel	Sant Benet de Palermo
La Mare de Déu dels Àngels	Sant Pascual Bailón
Sant Judes Tadeu	Sant Joan Baptista

A més de la capelles ressenyades també hi ha notícies d'un altar a Santa Bàrbara, d'un altre a Santa Isabel en la mateixa capella que Sant Antoni i també hi ha un altar al Sant Crist.

Pedro Brutes, historiador, fa un croquis de l'Església del convent de Sant Dídac i assenyalava les següents capelles:

Sant Dídac

Comunió	Puríssima
Sant Francesc	Sant Antoni de Pàdua
Sant Miquel	Sant Benet de Palerm
La Mare de Déu dels Àngels	Sant Basili
Nicolau Factor	Sant Pascual Bailón

Com se veu hi ha dos capelles que difereixen en els seus sants. La de Sant Judes Tadeu és substituïda per Nicolàs Factor, franciscà home de gran virtut, que va merèixer l'honor de ser Beat.

La capella de Sant Joan Baptista es convertí en la de Sant Basili. També és possible que amb el temps algunes capelles canviaren d'invocació, com inclús que una capella tinguera dos sants i el nom diferent que se'ls menciona es deuria al sant que prengueren de referència. No obstant això és digne de destacar que al fer l'inventari de les imatges existents al convent en 1835 només es nomena les imatges de Sant Dídac, Sant Benet de Palerm i Sant Vicent. De la resta de les imatges res no es diu. No hi hauria imatges o se les haurien portat abans. El curiós és que mai no s'havia citat abans una imatge o capella de Sant Vicent.

De cada capella o altar s'encarregava una família o persona. Així del Presbitero i Altar Major amb la imatge de Sant Dídac d'Alcalà pertanyien al patró que havia de pagar les ja citades 10 lliures del dia de Sant Dídac i 15 lliures i 5 arroves d'oli del Dijous Sant.

La capella de la Comunió era dels Trencos. Pagaven 5 arroves d'oli cada any, el dia de Tots els Santos. A partir de l'1 d'agost de 1817 es permet les 5 arroves d'oli per 4 lliures de cada una anual-

tat segons l'escriptura rebuda eixe dia per D. Josef Mir, escrivà Real de Moncada.

L'oli el pagava Mariana Baylach, dona de Vicente Trenco, segons la divisió de la herencia feta per son pare Diego Baylach.

La capella del nostre Seràfic Pare Sant Francesc és de la Confraria de Cordó.

La capella de Sant Miquel és dels Alberts.

La capella de La Mare de Déu dels Àngels, segons escriptura rebuda per Joseph Ximénez,

escrivà de València, el 12 de març de 1642, s'assigna a Bartolomé Valle, llaurador del lloc de Moncada, amb diferents càrrecs i obligacions, entre elles el de fer la festa de La nostra Mare de Déu dels Àngels amb dos lliures d'almoïna, posar llums el dia de Àngels i d'Ànimes, i celebrar un aniversari el dia de les ànimes a deu sous d'almoïna.

La capella de Sant Judes Tadeu la cuida Francisco Guillem i fa la festa del Sant amb 1 lliura i deu sous d'almoïna.

La capella de la Puríssima pareix que és cuidada pels Palau, els Molins i Juliana Ballester, viuda de Frasco Montalt.

La capella de Sant Antoni de Pàdua és dels Marqués i celebra la festa Vicente marqués, casat amb Felician Lluç del terme de Carpesa. Amb data 22 de maig de 1652 s'assigna esta capella en la quin també estava Santa Isabel, a les germanes de la 3a Ordre, segons l'escriptura feta davant de Francisco Palau per Vituriano Pascual. La Tercera Ordre, té obligació de cuidar i netejar, encendre llums el dia de Tots els Santos i Ànimes, fer cantar una missa el dia d'Ànimes i celebrar la festa de la Santa.

L'Altar de Sant Benet de Palerm ningú no el posseïa. Es conserven dos edicions dels gojos que se cantaban en este convent a este Sant franciscano. Els gojos estan compostos per un quartet que fa de tornada i dotze estrofes de nou versos amb rima A-B-B-A-A-C-D-D-C. Sant Benet era natural de la ciutat siciliana de Palerm. La seua festa se celebra el 3 d'abril. Era fill de pares moros encara que cristians. Va abandonar el mundà i es va fer pastor buscant el silenci de la solitud. Poc després tom l'hàbit de l'observança. Se li atribueixen múltiples miracles i és protector de les dones amb parts perillosos, sords, cecs, paralítics, contrafets i cuidador de malalts de pigota i gota. A més a més els alfarenses desitjaven la seua empara contra els rajos, trons i la temuda pedra, perill sacular de les comunitats agràries. Esta protecció a Alfara es compartia amb Santa Bàrbara i Sant Bartomeu.

L'Altar de Santa Bàrbara no tenia gent fixa, sinó que anaven nomenant Clavaris d'Alfara i ells feien la festa, possiblement este va ser el germen de la Festa actual de Santa Bàrbara.

La capella de Sant Joan Ballàs la cuida voluntàriament Pascual Trenco.

La capella de Sant Joan Baptista la cuida voluntàriament i fa la festa del Sant Tomàs Lluesma i la seua dona Antonia Guillem.

Fins ací tot el que ens ha arribat relatiu a Altars, capelles i festes del convent de Sant Dídac.

LES RESTES ACTUALS

En l'actualitat queden les següents restes del convent: CLAUSTRE de reduïdes dimensions, quadrat amb arcs de mig punt, volta de mig canó a les ales i vàidas als angles, els arcs descansen sobre les columnes. Encara es vine motlures d'al-

geps en l'intradós dels arcs. ESGLÉSIA de nau única amb volta de canó i arcs feixassos, amb cinc trams. Capelles laterals de voltes vàidas entre els contraforts, el primer i l'últim dels trams han sigut redos. En l'última capella de la dreta, cúpula. Està contruïda de rajola i maçoneria, la decoració s'ha perdut i pel seu destí actual manca d'imatgeria, no obstant això el seu estat de conservació és bo. TORRE CAMPANAR està els peus de la nau, a la dreta. Té tres cossos, sòcol de cadiratge i en el tercer cos estan els buits de mig punt sense campanes. El segon interior, encara practicable s'il·lumina per saeteras.

A l'exterior de la fàbrica queda la façana dels peus de l'església, en la que està engranada la torre. Té un arc de mig punt de rajola, ara cegat.

També es conserva la campana amb què la Comunitat cridava a l'oració.

JOSÉ RAMÓN MOLINS I CABO
Cronista d'Alfara del Patriarca

Carrers d'Alfara

D'aquests carrers parle,
d'un sentiment que els recorre
lentament, els envia fulles i emocions
quan fuig la
primavera
i queda el rastre il·luminat
de la seua sempre
reconeguda superfície, tan amable.
Sant Vicent, Santa Bàrbara,
San Didac,
els vells rajos solars parlen d'històries
callades ran molt de temps.

Jo mire un infant que parla
i ja aprén la memòria
de poble. Les cases saben tant...

De vegades hom abandona el món,
com qui s'oblida de respirar,
de regar els senzills geranis del balcó,
però sempre torne,
cansat, sempre feliç
d'aquest abraç que haurà de
brindar-me,
acabat d'estrenar,
quan des de qualsevol distància
em veja
i subtilment m'aculla entre els seus
braços, al
seu cor.

La llum que ara em banya
és la seua pupila,
impregnant de delit tots els
racons, mentre inventa raons
que l'ànima sempre haurà de captar,
i eternament durà amb ella.

ALFONS NAVARRET I XAPA

GOZOS

A SAN BENITO DE PALERMO.

Pues sois, Negro prodigioso,
blanco de Dios infinito:
logremos por vos, Benito,
de la gloria el fin dichoso.

Sicilia del mar oculta
Oriente feliz os dió,
y entre tierra y mar quedó
vuestra patria dividida:
de madre esclava engendrado
sois en toda portentoso, etc.

La corporal hermosura
os miró con estraneo;
mas siendo el cuerpo una pez,
fué el alma cual uirve pura:
podeis cantar con ventura:
Negro soy, pero gracioso, etc.

Fuisteis en la fe diamante,
esmeralda en la esperanza,
perla fina en la templanza,
oro en caridad brillante:
sois de santidad Atlante
y un tesoro grandioso, etc.

El empleo de Pastor
envidioso ejercitasteis,
y ya en la niñez mostrasteis
lo ardiente de tu fervor:

Iné de tu alma el doctado
el amor de Dios poderoso, etc.

En el seráfico cielo
venido con tanta estrella,
desplégas la luz mas bella
de virtud y santo celo;
hasta ser raro modelo
de caridad asombroso, etc.

Siempre que á Dios recibías
tanto en la fe profundabas,
que arrebatado te quedabas
y por los aires subías:
sto dada te sumergías
en el Eina mas fogoso, etc.

Si á orar á los montes ibas
parecía los quemabas;
si á la Iglesia, la abrasabas,
con estas llamas tan vivas:
pues muestras tan expresivas
das de Santo religioso, etc.

Son vuestros milagros tantos,
bendito de Dios, Benito,
que es proceder á infinito
el pretender numerarlos:
quedan en Roma admirados
de un tesoro tan precioso, etc.

Luce vuestra prototopia
en los partos peligrosos,
pues felices y dichosos
les logra la devoción,
y el fruto de bendición
quien le pide fervoroso, etc.

Cual médico celestial
suavis á sordos y ciegos,
paralíticos, contrahechos,
viruelas, gota coral:
y curais de cualquier mal
á todos siempre amoroso, etc.

Con vuestra santa reliquia,
espera Alfara tu amparo
de rayos, truenos y piedra
verse exento y preservado:
y libre del mal nublado
dará gracias cuidadoso, etc.

Y pues ya en gozos eternos
con Dios privais en la gloria,
tened en vuestra memoria
á los fieles de este pueblo:
y alcancemos por tu amor
vida santa y fin glorioso:
logremos por vos, Benito,
de la gloria el fin dichoso.

†. Ora pro nobis Beate Benedicte.

¶. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

ORACION.

Deus qui Beatum Benedictum Confessorem tuum Coelestibus donis locupletasti eumque in Ecclesia
tuis signis, et virtutibus cluere fecisti, presta quousque, ut ejus meritis, et precibus, tua beneficia
captamus. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Valencia: Libr. de José Martí, c. Barbería, 22.

Impr. de José Martí, c. Xaragosa, 15.

Carcasses al cel

La vesprada s'allunyava. Els ocells sempre canten a la mateixa hora. Les festes un any més retornaven al poble. A Maria li agradava evocar aquell adolescent amor com si el temps, per un instant s'aturara.

En aquells dies era un talismà que brillava. Els joves del poble solien dir-li "colorets" quan la saludaven. Si recordava tan intensament aquells dies era pels batecs del cor, pels sospirs que feia al llarg del dia. Aquells sentiments d'estima havien estat un joc de rialles i plors. Unes vegades era un bombó de nata i xocolata i altres no sabia massa bé que li agafava que tenia la força d'una primitiva guerrera que sols era feliç amb la lluita.

Canviava al llarg del dia com el llum dels rajolars. Però, sempre els batecs del cor la duïen inevitablement a cercar els ulls negres que brillaven.

Recordava les nits d'estiu sota un cel ple d'estrelles i com els dos volien comptar-les i la lluna s'inclinava per escoltar les rialles.

Aquella nit d'estiu tots plegats anaven a les festes dels pobles de l'Horta. La música i els trons els feien ballar d'alegria. Hi havia moments que les carcasses al cel sortien amb colors de primavera i els semblava que un milió de roses queien del cel al peu i aquell bell moment no s'acabaria mai.

Després d'aquell estiu, no el va tornar a veure. Una amiga amb un to benèvol li va dir que ell havia trobat una rosella blava.

La lluna d'agost sempre li recordava la primavera al cel i amb un dolç soroll li deia saps qui t'espera.

Desde la plaça de Sant Joan de Ribera quan eren les festes imaginava que el seu amor estava en l'altre carrer i que totes les nits d'estelada la recordava. Potser la lluna també li diguera, saps qui t'espera.

Delicadament. El talismà va deixar de brillar i els colors de rosa desaparegueren de les galtes. Però, Maria mai no podrà oblidar aquella estima. Sempre, quan apleguen les festes d'agost, cada vegada que les carcasses pugen al cel escolta la primavera més a la voreta i sent que el batec del cor com s'esbatussa en el pit, un poc més quan esclata una carcassa.

A l'estiu, una nit d'estelada, sap que es sentirà abocada a sortir amb la lluna i junt a ella rodolarà pel camins dels estels de retorn a aquella primavera de carcasses. S'adonava del desig d'iniciar el retorn. I va somriure fidel a la cita. Potser que ho haja dit abans, però enyorava aquell càlid temps. Li semblava tan encantador de paisatges, tan dolç, tan bohemí...

Maria no va tornar mai a estimar com en aquell estiu. No va trobar mai un encisador de dones que sempre somreïa al cel quan queien roses.

El 25 d'agost, la lluna hissa la nit lentament en l'Horta. I et fa sentir des de la plaça la sensació d'un temps sense absència.

Mª CARMEN ARNAU I ORTS

Bagul de Records

Retrobar-te, amic de jocs i cominències,
dels somnis encantats, primaverals i nets.
Sota les rialles tendres que hi havia al camí,
de l'amistat daurada quedaren les estimes.

I els alegres sorolls a les paraules noves,
escoltar una estona el futur que volíem,
la claror poblada de dolces melodies,
les verdures a l'horta que havíem de collir,
els insectes que dansaven a les rosades cares,
l'herba que punxava les espadenyes velles,
l'aigua de la sèquia tan fresca a l'estiu.

Infantesa amena, de percepcions gegants,
tot als nostres ulls semblava diferent:
les festes a la nit, els coets, les carcasses,
els dibuixos al cel del castell del Roser,
el tabalet a la plaça, la cera de les voreres,
els vestits emmidonats seguint la processó.

Anònims plaers, instants tan nostres,
nostàlgia o desig, misteris de la vida.
Temps de roselles al blat de l'horta
que desembarassa la llibertat de l'aire.

Mª CARMEN ARNAU I ORTS

El pardalet

Una matinada jo anava
pel camp molt trist passejant,
i mentres jo caminava
senti un pardalet cantar.

El busquí seguint el cant
i l'encontrí en un pinar,
estigui un rato parlant,
i ell no parà d'escoltar.

Allí jugàrem els dos
pel camp corrent entre flors,
era un pardalet preciós
de molts bonicos colors.

Li vaig dir, vine a ma casa
i podrem els dos jugar,
i el pardalet en tendrea
se va posar a cantar
i em digué en delicadea:

Els teus desijos bons són,
pero allí no puc estar,
puix ma casa es el gran món
i necessite ¡Volar!

Mª PILAR CALVO ROBI

Vola oroneta

Vola, vola oroneta,
tu que pots volar molt alt
i busca en este planeta,
quan estigues allà dalt,
una terra dolça i neta,
un lloc que es puga habitar.

On no existisquen les bales,
tampoc els plors del xiquets,
on no hi haja fam, ni guerres,
tampoc sufriment, ni crits,
on sempre sigam feliços,
sense delinqüència, ni drogues,
on hi haja treball per a tots,
i ¡ Pau ! A totes les hores.

Si algun día l'encontrares,
vens de seguida volant,
torna desplegant les ales,
busca'm, i dis-m'ho cantant.

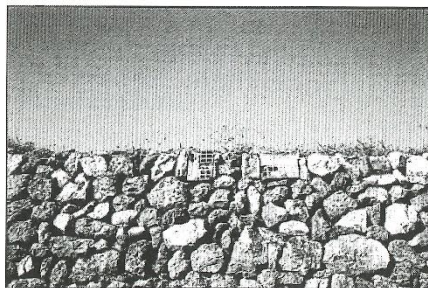
Mª PILAR CALVO ROBI

La llum incerta

Amb aquest suggeridor títol, l'actual projecte expositiu del Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana ens mostra una destacada selecció d'obra que té com a nexa d'unió la utilització d'un suport com el fotogràfic. Superades les tradicionals reserves amb què la fotografia havia sigut percebuda, l'art de les últimes dècades està posant en relleu el protagonisme que aquest mitjà poseeix en la producció plàstica actual. Lluny d'una visió tancada, derivada d'una emulació pictorista, la imatge fotogràfica és utilitzada de forma habitual per un nombre cada vegada més elevat d'artistes.

Aquest fet serveix per a incidir en el caràcter que La Llum incerta desitja assumir. A través d'aquest cicle no es busca prendre el pols al que podria conside-

rar-se la jove fotografia valenciana. El que se desitja suscitar és una reflexió, de caràcter molt més plural, sobre la importància que aquest mitjà poseeix en les actuals propostes artístiques, unes propostes que, amb independència de la di-

versitat poètica en la qual se sustenten, es troben determinades per la seua versatilitat i absència de prejudicis. Com a conseqüència d'això, l'objectiu que es pretén cobrir és molt més ampli, ja que el que interessa és indagar no tant una tècnica com els nous conceptes que suscita.

Els artistes participant en La Llum incerta destaquen, consegüentment, no sols per la seua joventut o pels seus projectes experimentals, sinó també per rebutjar la creació de llenguatges aïllats. La pràctica de l'art actual ens ofereix una permanent aposta a favor de l'intercanvi i l'encreuament de tècniques, aposta que, en veritat, actua com a metàfora del mestissatge cultural que estem vivint. Des d'aquesta perspectiva, el nostre desig és que el present cicle expositiu ens aproxime a

una realitat artística que, cada vegada més, es defineix pels seus valors renovadors

Bona part de este cicle es mostrarà en Alfara del Patriarca al llarg del curs.

CONSUELO CISCAR
Directora General de Promoció
Cultural i Patrimoni Artístic

D'aquest llibret de festes publicat per l'Ajuntament d'Alfara del Patriarca, s'han imprés 1.000 exemplars. Es va donar fi a la impressió a l'obrador d'impremta de Impresión 2001 (Moncada), el dia 10 d'agost festa de Sant Llorenç de l'any MCMIC

AJUNTAMENT D'ALFARA DEL PATRIARCA

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

